

JO, TAKHLE TO ZAČEJEME...

Čtvrtek, 19. února 2008

Milá Kudlanko, chtěla bych znát tvůj názor a případně i radu. Chodíme s přítelem rok, včetně toho, že jsem jenom.... Jenom se neshodneme v názoru, že je jeho bývalá, se kterou chodil přede mnou, je prý nyní jeho "bezva kamarádka". Protože oni se neustále vídají, navštěvují... .

Více, kdyby to bylo jen v určitých mezích, sporadicky, výjimečně, ale... příteli nepřijde nic divného na tom, přítelkyně chodí do kina, na koncerty, jdou s přítelem do sauny, pozve ji na oslavu svých narozenin a opačně, apod. Ovšem - v tom případě uspořádá oslavu nejprve pro jejich společné známé - s ní, ale beze mě. Pak podobnou oslavu uspořádá pro naše společné známé a tentokrát i se mnou... Nechci samozřejmě, aby se přítel stýl jejich společnými známými, ale nevím, jestli je tohle správné. On sice říká, že citově to má u vyváženě, že přítelkyně jsem nyní já, ale nevidí důvod, proč by se měl omezit v kontaktu s ní. A tak jí je k dispozici, když ona "potřebuje píchnout s nákupem", pak se samozřejmě pokazí, tak on opravuje, jindy zatímkuje... Myslím, že pokud se mezi námi nevyjasní co nejdříve, budou z toho nejspíše v budoucnu nepřijemné hádky, které k němu nepovedou. Nebo jsem snad paranoidní šarlivka a mám se na to vykašlat?

Magda Milá Magdo, vůbec si nemyslím, že tvůj přítel má s "bejvalkou" vyváženě. Lidé se rozcházejí proto, protože spolu u být nechťají, nebo snad ne? Samozřejmě, že je dobré, když se rozejdou tak, aby z bývalé dvojice nebyl moc nešťastný, ale ... Tohle, co má tvůj drahý, spíše připomíná vztah manželů, rozvedených po oboustranné dohodě a bez nejmenších nepřijemností. Ale - rozhodně to není běžné u dříve zamilovaných svobodných, nedávno rozjitých". Samozřejmě, že bys neměla nic namítat, pokud by se jednalo o sporadické setkání v nějakém důležitém případě, ale to, že jí zatímkuje nákup, oslavuje s ní a přítelem (bez tebe) atd., ne, to opravdu v pořádku. Bohužel, vidím v tom ještě něco, a to je horší... Magdi, tobě na něm hodně záleží, víš, tobě; ty se bojíš, aby tě neopustil a tak navenek se snažíš; tolerovat i to, co se ti vůbec nelíbí... A tady se líhne případně velké trápení. Pokud se totiž bude bát u tebe, po jeho známosti, kdy je mimo nepřijemných chvil a krásných zážitků nemáte nic "vášného", jestlipak víš, jak to máš pokračovat? Ano, zvyknete si oba - on si poručit, ty zas poslechnout. Mj. normální mužské nemá rád pokornou smutnici, ale rovnocennou partnerku, takže pomalu a jistě by láska "do kelu" (ani nevím, co to přesně znamená, víte někdo?). Ty bys byla taková ta smutná bojová a on by si pak zcela jistě hledal nějaké další zájmy jinde. Protože bys ho u moc nebavila... A kdyby - nepřijemně ti to - nedejbože je i pil, tak bys se mu také bála co říct, že? A na další smutnici by bylo zaděáno... Nu, dost kázání, teď nějakou tu radu:

- Měla bys asi vědět, kdo se s kým rozešel. Ale když to nezjistíš, neva. Jednoznačně je to "návinná" oni oba, oni oba svůj rozchod je nerozchodili. A dost možná, že jim to i takhle vyhovuje. Protože tobě měla bys to svému milému případně vhodné příležitosti klidně a bez sebemenší hysterie říct. Hele, pokud si netroufáš a nevíš, že bys to v pohodě ustála, tak mu to napiš e-mailem. To si máš a promyslet každé slovo.

- Pokud s tím on nebude souhlasit, pak máš u jen dvě možnosti: buď se stáhnout a v budoucnu to tolerovat, nebo dát jednoznačně najevo, že si takhle svůj budoucí život nepřidstavuje. Uvědom si, že bys jeho "bejvalku" měla brát do vztahu i s ním... Co kdyby jednou??? Chceš to riskovat? Čekat - které z vás dá jednou v budoucnu přítelkyni?

- Holka, krásné mládí máš; jen jednou... tak ho nerozházej ve zbytečném trápení... d@niela